

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Kfv.VI.35.119/2013/9.szám

A Kúria a dr. Elek Zsolt ügyvéd által képviselt felperesnek a jogtanácsos által képviselt Nemzeti Adó- és Vámhivatal Nyugat-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága alperes ellen adóügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Győri Törvényszék 2012. november 8. napján kelt 30.K.27.311/2011/13. számú jogerős ítélete ellen a felperes által 16. sorszámon benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Kúria a Győri Törvényszék 30.K.27.311/2011/13. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 300.600 (háromszázezer-hatszáz) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú adóhatóság a felperesnél, mint adózónál 2005-2009. évekre vonatkozóan személyi jövedelemadó és származékos egészségügyi hozzájárulás adónemben ellenőrzést végzett. A 2011. június 20-án kelt határozatával a hatóság a felperes terhére 3.255.798 forint adókülönbözetet, 1.627.897 forint adóbírságot, 1.421.423 forint késedelmi pótlékot és 500.000 forint mulasztási bírságot állapított meg, melynek befizetésére kötelezte.

A felperes fellebbezését elbíráló alperes a 2011. szeptember 20-án kelt 3758437409 iktatószámú határozatával az elsőfokú határozatot megváltoztatva az adóhiány összegét 3.006.495 forintra, az adóbírság összegét 1.503.247 forintra, a késedelmi pótlék összegét pedig 1.334.349 forintra szállította le, egyebekben az elsőfokú határozat rendelkezéseit helybenhagyta. Az alperes úgy találta, hogy a felperes a nyitó megtakarítás tényleges rendelkezésre állása körében őt terhelő bizonyítási kötelezettségnek sikerrel eleget

tenni nem tudott, a becsléssel megállapított adóalaptól való eltérést az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (a továbbiakban: Art.) 109.§ (3) bekezdése szerint hitelt érdemlő adatokkal nem igazolta.

A felperes keresetében az alperesi határozat hatályon kívül helyezését kérte állítva, hogy a becslés módszerének alkalmazására jogszabálysértő módon került sor és az adóhatóság jogszabálysértően járt el amikor nyitóegyenleget nem tüntetett fel, holott a felperes az arra vonatkozó okirati bizonyítékokat csatolta. A megtakarítás rendelkezésre állásának bizonyítására négy tanú meghallgatását kérte.

A bíróság jogerős ítéletével a felperes keresetét elutasította. Az ítélet indoklásában kifejtette, hogy az adóhatóság a keresetben felhívott eljárásjogi rendelkezéseket nem sértette meg, a becslés jogalapjának megítéléséhez a hatóságnak külön vagyonszámlát felállítania nem kellett, ugyanakkor a becslés alkalmazásának alapjául szolgáló - az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (a továbbiakban: Art.) 109.§ (1) bekezdésében felhívott - jogszabályi feltételek fennálltak. A nagykövetség által kiállított hatósági bizonyítvány és az üzletrész átruházására vonatkozó szerződés - mint bizonyíték - értékelését az alperes a bíróság szerint helytállóan végezte el, mert azok a nyitó megtakarítás rendelkezésre állásának bizonyítására nem alkalmasak. A meghallgatott tanúk vallomásából sem tűnt ki a bíróság szerint olyan hitelt érdemlő adat, amelynek alapján megállapítható lett volna, hogy a felperes 2005. január 1. napján ténylegesen milyen összegű megtakarítással rendelkezett. Mivel a keresetben felhívott jogszabályi rendelkezéseket az adóhatóság - a bíróság szerint - nem sértette meg, az alaptalan keresetet a bíróság elutasította.

A jogerős ítélet felülvizsgálata iránt a felperes nyújtott be kérelmet, melyben elsődlegesen annak hatályon kívül helyezését és az eljáró bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását, másodlagosan a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és a keresetnek helyt adó, alperest a perköltségben marasztaló határozat hozatalát kérte. Állította, hogy a felperes hitelt érdemlő adatokkal bizonyította a nyitó megtakarítás rendelkezésre állását, a bíróságnak azt kellett volna megállapítania, hogy a becsléssel megállapított adóalaptól való eltérést a felperes hitelt érdemlő adatokkal igazolta. A felperes érvelése szerint - figyelemmel annak tartalmára - a bíróság ítélete nem felel meg az Art. 109.§ (3) bekezdésében és a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 206.§-ában foglaltaknak.

Az alperes ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban való fenntartását kérte.

A felülvizsgálati kérelem alaptalan.

Az Art. 109.§ (3) bekezdése lehetőséget biztosít a felperesnek, mint adózónak arra, hogy a becsléssel megállapított adóalaptól való eltérést hitelt érdemlő adatokkal igazolja. A bíróság a felperesi bizonyítás értékelésével - a Pp. 206§ (1) bekezdése szerint - a tényállást a felek előadásának és a bizonyítási eljárás során felmerült bizonyítékoknak az egybevetése alapján állapítja meg, a bizonyítékokat a maguk összességében értékeli és meggyőződése szerint bírálja el. A Pp. 275.§ (1) bekezdése azonban úgy rendelkezik, hogy a felülvizsgálati eljárásban bizonyítás felvételének helye nincs.

A Pp. 206.§ (1) bekezdésében foglaltak alapján az ítéleti tényállás kapcsán jogszabálysértés csak akkor állapítható meg, ha az ítéleti tényállás hiányos, iratellenes vagy téves, okszerűtlen, a logika szabályainak ellentmondó tényeket, ténybeli következtetéseket rögzít. Nem állapítható meg iratellenesség azon a címen, hogy a felülvizsgálati kérelem a bizonyítékok felülmérlegelésére irányul, amire a rendkívüli jogorvoslat során nincs lehetőség. A Kúria szerint az eljárt törvényszék betartotta a perbeli jogvita eldöntésére irányadó speciális bizonyítási szabályokat és okszerű mérlegeléssel indoklási kötelezettségének eleget téve hozta meg ítéletét rögzítve, hogy azt a rendelkezésre álló bizonyítékok, okiratok nem igazolták a felperes által hivatkozott ötmillió forintnyi megtakarítás 2005. január 1-én való meglétét, így a vagyonmérleg elkészítése során nyitótételként sem volt figyelembe vehető.

Mivel a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelem által vitatott körben jogszabályt nem sért, ezért azt a Kúria a Pp. 275.§ (3) bekezdése alkalmazásával hatályában fenntartotta.

A Kúria a felülvizsgálati eljárásban pervesztes felperest a Pp. 270.§ (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján kötelezte az alperes jogi képviselőjével felmerült felülvizsgálati perköltség megtérítésére.

A felülvizsgálati eljárási illeték viselésére vonatkozó ítéleti rendelkezés az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50.§ (1) bekezdésében és a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13.§ (2) bekezdésében foglaltakon alapul.

Budapest, április 7.

Dr. Sperka Kálmán sk. a tanács elnöke, Dr. Buzinkay Zoltán sk. előadó bíró, Dr. Sugár Tamás sk. bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő